

XVIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov indeholdende nogle Forandringer i § 2 af Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 21de November 1861).

§ Lovudkastets 1ste Paragraph foreslaaer der at udvide den hidtilværende Kæfstation i Nønne til tillige at være en Baadstation. Det forekommer Udvalget, at de i den Anledning i Motiverne givne Dphlysninger tale tilstrækkelig for en saadan Foranstaltning, og det skal derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse.

§ § 2 foreslaaer Oprettelsen af to nye Stationer — en Kæfstation ved Hebegaardene i Drum Sogn, Thisted Amt, omtrent midtvejs mellem de to Stationer Nørre Vorupøre og Vester Agger, og en Baadstation paa Fæng. Om Tilraadeligheden af det første af disse Anlæg har der ikke i Udvalget herstet nogen Tvivl, hvorimod der med Hensyn til det andet fra to Sider har gjort sig Betænkneligheder gjældende. Paa den ene Side har man været i Tvivl, om der i det Hele taget kunde siges at foreligge tilstrækkelig Grund til Oprettelsen af en Station paa Fæng, og paa den anden Side har man, idet Anlægget betegnedes som en Afslutning af Virksomheden i denne Retning, ikke følt sig overbevist om, at ikke noget andet Punkt kunde med ligesaa stor eller maaskee endog større Ret gjøre Krav paa Opmærksomhed. Om Forholdsforholdene ved Fæng er det nu vel oplyst, at der her i de sidste 50 Aar kun er indtruffet 28 Strandinger, hvilket synes at tyde paa, at Stedet ikke i denne

Henseende hører til de stærkest udsatte; men det er tillige oplyst, at ved disse Strandinger have ikke mindre end 38 Mennesker tilsat Livet, saaat Forholdene her synes at være af en temmelig farlig Natur, der vel kunde berettige Anlægget af en Redningsstation. Hvad den anden Betænknelighed angaaer, da har Udvalget i den Anledning hos Ministeriet søgt nærmere Dphlysning, efter hvis Modtagelse Fleertallet har maattet erkjende, at af de Punkter, hvorom der paa den omhandlede Kyststrækning kunde blive Tale, maa Fæng anses som det hensigtsmæssigste for en Stations Anlæg. Da det nu desuden fremgaaer af disse Dphlysninger, at Dens for en overvejende Deel søførende Befolkning nærer et levende Dnsse om denne Sags Fremme, skal man ligeledes anbefale Forslagene i Lovudkastets § 2 til Vedtagelse.

Et Mindretal af Udvalget (Hasselbalch og Madsen) kan vel ikke tillægge disse Dphlysninger (forskjellige af Embedsmænd under Redningsvæsenets Bestyrelse afgivne Erklæringer) nogen afgjørende Indflydelse, fordi det ligger nær at antage, at aldeles lignende Erklæringer for ikke faa andre Kyststrækningers Vedkommende, hvor Redningsstationer heller ikke ere oprettede, vilde kunne fremkaldes, og for flere saadannes Vedkommende maaskee endog med